

CICLE DE XERRADES

De la necessitat, proposta. “Màxim respecte per la situació d'emergència sanitària, i tota la predisposició per combatre les crisis que ens colpegen”.

Durant aquest mes de desembre hem creat tres punts de trobada per respondre junts davant les crisis social, econòmica, democràtica i d'emergència climàtica que els propers mesos es veuran agreujades per la pandèmia. Una situació que no farà més que augmentar les desigualtats socials entre els nostres veïns i veïnes.

El dissabte 28 de novembre ens va visitar l'advocat i exdiputat de la CUP Crida Constituent Benet Salellas. En Benet va respondre, davant prop d'un centenar de persones, a les preguntes que la periodista celonina Eva Calvet li anava formulant al volant del seu llibre “Jo acuso”. La conversa va girar entorn de la defensa en judicis polítics, emmarcat en el judici el procés, i com van decidir amb el president d'Omnium Cultural, Jordi Cuixart, que l'aposta passava per denunciar el demofòbic Estat Espanyol i la defensa del dret a l'autodeterminació, en un marc de mobilitzacions multitudinàries i pacífiques. No penedir-se de res, i deixar ben clar que “**Ho tornarem a fer**”.

El dissabte 12 de desembre vam retrocedir 30 anys per anar a un dels històrics moments democràtics i de desobediència civil que ha viscut mai aquest país. Els in-submisos. Aquell moviment que va plantar cara a l'estat espanyol per no acudir al servei militar i que en Joan Canela ha recollit exquisidament en el seu llibre. Ens va acompanyar també en Jordi Armadans, de FundiPau, amb qui vam poder parlar dels actuals conflictes internacionals, dels refugiats i, és clar, dels negocis del rei emèrit i la permissivitat amb la qual l'Estat Espanyol es mou amb la indústria armamentista.

I la darrera xerrada, el dissabte 19 de desembre, d'oblida necessitat. Aquesta crisi del canvi climàtic que comença treure el cap i que s'ha anat coent a foc lent i que davant la permissivitat dels governs, inclòs el català, ens colpejarà els propers anys amb desconegudes conseqüències. La Blanca Bayas, investigadora, i la Natàlia Sánchez, diputada de la CUP, ens van deixar molt clar quina és la situació (greu) i quin és el paper actiu que volen tenir els governs (cap). Els portaveus de la Plataforma Aturem BCN World i de la Coordinadora de Salvaguarda del Montseny ens van explicar en quin punt estan les seves respectives lluites i com segueixen dempeus davant els interessos econòmics i polítics que avancen amb el seu neoliberalisme destructiu com si no hi hagués demà.

ENTREVISTA A LA DIPUTADA DE LA CUP NATÀLIA SÀNCHEZ

Natàlia Sánchez i Dipp (Figueres, 1983) és diputada de la CUP al Parlament de Catalunya des del 2017. Abans, havia estat regidora a l'Ajuntament de la seva ciutat. Fora de la política institucional, la seva trajectòria laboral inclou Òmnium Cultural i la productora de cinema independent Metromuster.

Ara, amb les eleccions del 14 de febrer a l'horitzó comença a acomiadar-se d'aquesta etapa de diputada, i hem volgut compartir aquest espai amb ella.

1. **Hola Natàlia. Abans de ser diputada, vas ser regidora de la CUP a Figueres. Ara els 4 caps de llista de la CUP a les diferents demarcacions (Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida) han estat regidors o regidores i també alcaldes i alcaldesses. Com n'és d'important el municipalisme per a la política catalana?**

Evidentment el municipalisme és un pilar fonamental de la forma d'entendre la política per la CUP i aquí a Sant Celoni ho sabem bé. A la CUP entenem l'acció local tant a dins com a fora de les institucions com una forma d'articular polítiques transformadores des de la proximitat i sobretot amb capacitat d'enxarxar projectes de canvi també a nivell nacional. Ho vam poder comprovar durant l'octubre del 2017. El paper dels ajuntaments però també de les entitats i la xarxa associativa dels municipis van ser peces clau per fer possible el desbordament democràtic que va significar l'1-0.

2. **Com valora la legislatura de la CUP? Digue'ns un aspecte po-**

sitiu i un de negatiu.

Ha estat una legislatura franca-ment difícil per a la CUP. Primer de tot vam haver de pair uns resultats electorals que no eren els que ens esperàvem. Passar de 10 a 4 diputats és quelcom que evidentment afecta. La CUP vam necessitar temps per resituar el nostre rumb post 1-0 –com tot el país– en un context molt complex. Tanmateix em sento molt orgullosa de la feina que hem fet que ha estat molta però sovint invisible.

Com a positiu destacaria la feina en favor dels serveis públics, a dia d'avui les enquestes assenyalen una preferència cada cop més important per la gestió 100% pública dels serveis públics a Catalunya i aquest canvi de paradigma no s'entendria sense la CUP i totes les lluites en favor dels serveis públics.

Com a negatiu, tinc un record dolorós dels processos d'investidura de l'inici de la legislatura marcats per la repressió venjativa de l'Estat. Evidentment, la investidura de Jordi Turull estroncada per Llàrena va ser un moment molt dur de viure política i personalment.

3. **Has estat la presidenta de la Comissió d'Emergència Climàtica al Parlament. Com resumiries en quatre línies les impressions que t'emportes després de la feina feta?**

Ha estat una experiència breu ja que les feines de la comissió s'han vist estroncades pel final precipitat de la legislatura. Per no allargar-me destacaria tres qüestions importants. La prime-

ra és que el govern de JxCat i ERC han desvirtuat la Llei d'Emergència Climàtica del 2017; una llei que era pionera però que el mateix govern no compleix ni fa complir. En segon lloc, després de conèixer en profunditat les nefastes polítiques públiques sobre l'emergència climàtica del Govern crec que podem afirmar que ens trobem davant d'una emergència nacional; que algú

com Damià Calvet hagi estat al capdavant del Departament de Territori i Sostenibilitat és una temeritat. Ho és per la seva manca de sensibilitat ecologista i per la seva complicitat amb els interessos de les grans corporacions com pot ser la Caixa amb projectes com el Barcelona World. En aquest sentit he observat un arc parlamentari que si bé reconeix i parla molt sobre el

canvi climàtic podríem anomenar-lo negacionista de les seves causes. Em preocupa la negació persistent de la major part de partits de la relació entre la greu emergència climàtica i el sistema capitalista. Finalment, destacaria el menysteniment del Govern de la Generalitat i especialment de la part política del Departament cap als moviments socials en defensa del territori i que lluiten contra el canvi climàtic. El menyspreu és total, però el moviment ecologista és fort i un referent de lluita, per tant això em genera esperança.

4. **Amb quin moment et quedes d'aquestes tres anys?**

Si només en puc triar un em quedo amb el dia que vam aprovar al Parlament la moratòria per a nous projectes d'incineració. Va ser fruit del treball en xarxa amb la Plataforma Ciutadana Residu Zero i vam aconseguir sumar una majoria molt important perquè el Parlament ho aprovés. Encara que el Govern faci cas omís d'allò que aprova el Parlament penso que va ser una petita victòria que ens dona força per continuar lluitant per un model de gestió dels residus radicalment diferent que no posi en risc la salut de milers de persones.

5. **I que voldràs oblidar ràpidament?**

Voldria oblidar tots els moments en què m'he sentit petita o insegura. Que han estat molts. Com a dona no és fàcil fer aquesta feina i sovint pateixes la síndrome de la impostora que es fa molt difícil de gestionar i més si

estàs en un entorn força masculinitzat i amb unes dinàmiques poc aptes per als dubtes o la cooperació.

6. **Has estat una de les persones que ha liderat la històrica Assemblea Nacional Ecologista de la CUP. Cap on avança ara tota aquesta feina?**

L'ANECO de la CUP ha estat una experiència molt i molt positiva per a la CUP. No hauria estat possible sense la persistència i el treball brutal de desenes de militants. Vull pensar que l'Assemblea Ecologista de la CUP ha estat la culminació d'un procés que ve de lluny i que neix al grup de treball de territoris de la CUP. Un espai de debat i assessorament on hi participen militants i simpatitzants. Des de fa temps que aquest grup de treball ha estat molt potent fins al punt de fer possible situar l'eix ecologista com a imprescindible per la CUP. L'ANECO era necessària per consolidar la nostra perspectiva ecologista, resoldre alguns debats pendents i sobretot per articular una estratègia ecologista des d'una perspectiva de classe.

7. **En aquest Vilacup, tots els noms propis que hi surten són dones. Dolors Sabater, Montserrat Vinyets, Mariona Pascual i Natàlia Sánchez. Creus que ha arribat el moment de tenir una presidenta de la Generalitat dona? Com valora la Candidatura de la CUP-Guanyem Catalunya amb la Dolors al capdavant?**

Si és la Dolors Sabater, sí, per descomptat.

Fotografia: Jordi Balsera

VILACUP

Gener 2021

EL 14 DE FEBRER, AMB LA CUP I TU, **GUANYEM CATALUNYA!**

Dolors Sabaté,
cap de llista de la candidatura
CUP- Guanyem Catalunya
RESCAT SOCIAL, CANVI
CLIMÀTIC, FEMINISME,
AMNISTIA, DEMOCRÀCIA
AUTODETERMINACIÓ I
INDEPENDÈNCIA

Mariona Pascual, exregidora a Sant Celoni i núm 19 per Barcelona

Montserrat Vinyets, exregidora a Sant Celoni i núm 2 a la llista per Girona

MUSEU DEL BOSC I CANVI CLIMÀTIC

Voltors al Montseny

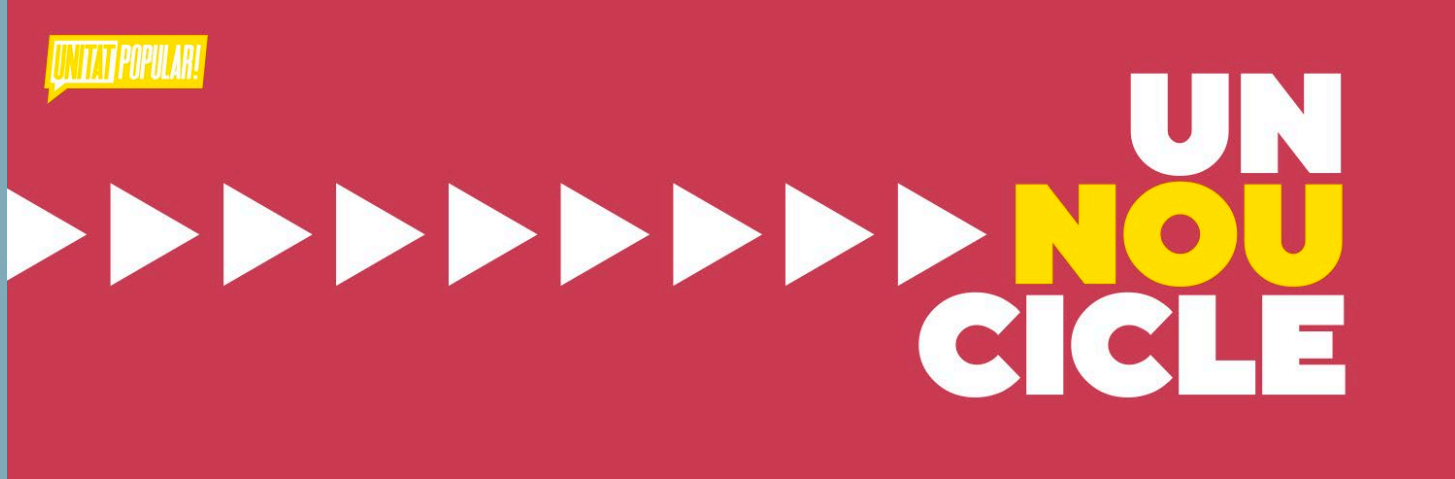
I El Museu del Bosc, que ens ha costat tants diners en projectes arquitectònics i redaccions de projecte, ara sembla que s'esvaeix o s'empeteix, o com a mínim s'allunya en el temps, deixant enrere titulars grandiloqüents, promeses d'oportunitats de turisme i una projecció de Sant Celoni i la Batllòria a escala europea, i deixant enrere també la idea de ser l'avantguarda l'estudi dels boscos i la seva relació amb els humans que l'habiten, l'exploten i en gaudeixen.

Sentir la gent de la **Plataforma per la Salvaguarda del Montseny** exposar les raons que els porten a dur al Parlament de Catalunya la tan necessària ILP fa posar els pèls de punta. Ja no es tracta de frenar aquesta plaga de turisme inassumible de cap de setmana, agreujada pels desconfinaments. Es tracta de **regular l'explotació d'un bé tan preuat com és l'aigua**, i posar límits a l'edificació, o és que volem que, un cop passada la pandèmia, el Montseny es converteixi en un niu de gent que fuig de la ciutat

buscant confinaments més fàcils en un futur en què el teletreball pot generar canvis demogràfics?

Sentim massa sovint la paraula **capitalitat** i aquest equip de govern ha estat incapaç d'entendre que precisament **aquest era el moment d'exercir el paper d'abanderat de la comarca del Baix Montseny**. I ho podia fer defensant al Parlament de Catalunya la creació d'un marc que reguli una de les nostres tan preuades muntanyes. Però no, ha preferit no entrar a debatre i amagar el cap sota l'ala per no enemistar-se o molestar altres pobles del Montseny.

Darrerament, i sense que fes falta, ha aparegut una espècie invasora al Montseny, i si no fem res per aturar-la altres animals autòctons com el tritó o les moltes varietats de bolets de què gaudim cauran en la voràgine d'aquests voltors, de vegades guarnits amb plomes de progrés i altres vegades amb discursos més semblants a cants de sirena que a res més.

HO TORNAREM A FER, MILLOR. ENS HI VA LA VIDA.

L'any 2012 la CUP es presentava per primera vegada a les eleccions al Parlament de Catalunya, de la mà d'en David Fernández –mà estesa amb el procés independentista, puny tancat davant les retallades– i enmig d'una triple crisi que feia tremolar els estaments de l'estat del benestar “català”: crisi econòmica i social, crisi democràtica amb la corrupció com a punta de llança, i l'inici d'un període de l'anomenat “conflicte territorial”, que no era més que l'inici d'un període històric per a un petit país ubicat al sud d'Europa, i que va aconseguir posar sobre la taula una proposta republicana i emancipadora lluny del creixement del monstre de l'extrema dreta que ja es feia fort arreu d'Europa. I molt ha plogut des d'aquells dies, però amb molts encerts, i també molts errors, la CUP va remar en la direcció de donar resposta a aquella situació. Reforçar lluites compartides, llums i taquígrafs, aixecar catifes i empènyer per exercir el dret d'autodeterminació.

Ara, vuit anys més tard, i davant d'una nova convocatòria d'eleccions el proper 14 de febrer, ens trobem amb una situació semblant però amb contextos, evidentment, diferents. Noves crisis, que requeriran de nous reptes i segurament de noves maneres d'afrontar-los.

La crisi sanitària actual no és un fenomen aliè a la degradació de la biodiversitat. En els darrers 130 anys, la temperatura ha augmentat prop de 0,85°C al món. Els darrers vint-i-cinc anys, el ritme s'ha accelerat a 0,18°C d'escalfament per decenni. El 2017, 157 milions addicionals de persones es van veure exposades a les onades de calor en comparació amb el 2000.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

El nombre de desastres naturals relacionats amb el clima s'ha triplicat des dels anys seixanta. I és clar, els grans processos migratoris, que aquesta crisi provoca, de persones que fugen de condicions insostenibles i inhumanes que permeten viure amb dignitat.

“Quan t'han pres la llibertat fruit d'una injustícia, què et queda? Et queda la possibilitat d'obeir la pròpia consciència i no caure en la resignació ni en la frustració” Jordi Cuixart

I el que es fa esperar són solucions polítiques que ens salvin d'un futur incert. Cal sistemes com el porta a porta per millorar els resultats de reciclatge, cal acabar amb el lobby de la indústria incineradora creixent al país i calen propostes valentes de nova mobilitat, amb l'aposta ferma pel transport públic accessible a tothom. A Catalunya, lluny de remar cap a propostes que en redueixin l'impacte, “la piconadora neoliberal a la catalana” de la mà de La Caixa, el sector immobiliari de gran escala o el conseller Damià Calvet entre d'altres, segueixen construint un país com si no hi hagués demà. El projecte BCN World al Camp de Tarragona, el de l'Autòdrom de Sant Pere de Ribes o el rebuig a la ILP Montseny, que només demana que existeixi el debat sobre la protecció del massís, en són un exemple de com seguim pensant el país únicament i exclusivament en la lògica del capitalisme econòmic d'amiguets deixant de banda el nostre entorn més proper. Els resultats a mig camí de la comissió d'estudi de l'Emergència Climàtica i l'oposició a fer propostes realment transformadores de la majoria de partits, la darrera desil·lusió.

Tres noves “crisis” on la CUP serà present proposant i fiscalitzant, segur. Però potser també caldrà noves propostes i altres formes de fer les coses. La CUP haurà d'assumir el màxim de responsabilitats per tal d'estar al costat dels veïns i veïnes que veuran empitjorades les seves condicions de vida durant els propers mesos per la crisi econòmica, social, cultural i climàtica que se'ns apropa. I el pas endavant fet amb l'acord amb Guanyem Catalunya ens marca el camí per tal de construir un espai ampli d'Unitat Popular que relligui les lluites compartides.

Posar fil a l'agulla a les propostes per frenar el canvi és més necessari que mai, i revertir les retallades en la Sanitat Pública que rebrà tots els cop derivats d'aquesta crisi, una obligació.

De l' aigua com a bé públic i no com a producte borsari, ja en parlarem un altre dia més extensament.

Seguir avançant cap a la República catalana dels drets socials. Més 2.500 persones han estat represaliades a Catalunya des del 20 de setembre de 2017 per mobilitzar-se en defensa de l'autodeterminació o manifestar-se contra el judici del Procés o la sentència del Tribunal Suprem. Presos i preses polítiques i exiliats i exiliades, alcaldes i alcaldesses investigats per donar suport al referèndum i el més d'un miler de persones ferides l'1 d'octubre de 2017 (Ni oblit ni perdó).

Aquestes són les xifres que el demofòbic Estat Espanyol ha posat sobre la taula (de diàleg) de forma unilateral davant del procés democràtic d'autodeterminació engegat fa molts anys i on més de dos milions de persones s'han mobilitzat els darrers anys davant la majoria silenciosa.

L'independentisme ha de tornar a generar nous embats democràtics i seguir avançant en el procés per exercir l'autodeterminació. Amb l'1 d'octubre, i sobretot el 3 d'octubre, d'exemple, cal preparar les millors condicions per poder tornar-ho a fer, això sí, també preparant l'endemà, i el dia següent i el futur. Amb això, cal aturar-se també a la parada de l'Amnistia, i eliminar col·lectivament la responsabilitat penal de totes les persones investigades o condemnades per actes polítics del procés independentista.

Com a horitzó proper, exercir el dret a l'autodeterminació reforçant l'espai de la mobilització ciutadana però també generant una acció política institucional que sobrepassi els marcs competencials i doni una resposta urgent a les necessitats bàsiques de la gent, qüestionant així les vulneracions de drets socials, polítics i democràtics del règim del 78.

Tornem-hi, sí, però millor!

Dades extretes de l'Assemblea Nacional Ecologista de la CUP i de l'informe d'entitats catalanes d'acció social.

RESCAT SOCIAL

Durant aquests darrers mesos de crisi sanitària, la CUP Crida Constituent s'ha mostrat sempre partidària de l'aplicació de mesures útils i eficaces orientades a frenar la corba de contagis de la Covid-19 i a evitar el col·lapse de la sanitat pública. Però també ha estat crítica amb la limitació de drets fonamentals i llibertats sense que això vagi acompanyat d'una forta inversió en serveis públics, intervenció de la sanitat privada i d'un pla de xoc de protecció social. L'emergència sanitària és una realitat, però no es pot negar que la situació de saturació que hem viscut i en què probablement tornarem a estar immersos i la crisi social i econòmica que l'acompanyen han estat marcades per la dinàmica de retallades i privatitzacions promogudes pels darrers governs de la Generalitat en sanitat, educació i condicions laborals.

Els organismes internacionals i entitats del món acadèmic ja han advertit que la pandèmia està fent els rics més rics i els pobres més pobres, i

és d'esperar que aquesta situació de desigualtat social s'incrementi en els propers mesos. És per això que caldrà actuar amb enorme responsabilitat política i posar sobre la taula un pla de xoc a l'alçada de les circumstàncies i que no es quedi en un rentat de cara. El programa de rescat social que proposa la CUP, sota el lema “Pa, sostre i treball”, té tres eixos fonamentals:

I A SANT CELONI I LA BATLLÒRIA?

La limitada capacitat dels municipis per fer front a una crisi d'aquesta magnitud no és excusa perquè l'administració local, la més propera al ciutadà, se'n renti les mans. A Sant Celoni i la Batllòria, el grup municipal de la CUP vam apostar fermament per la creació d'una mesa temàtica COVID per tal de debatre i implementar mesures que ajudin la ciutadania en aquesta crisi. Es tracta d'un exercici de responsabilitat política col·lectiva per tal de canalitzar les nostres propostes. Com sempre, allà on estem presents, hem pressionat per dotar aquest conjunt de mesures de justícia social, equitat, ecologia i perspectiva de gènere.

Fer front a la crisi des d'aquesta mirada exigeix reivindicar el dret a l'habitatge (promovent els parcs d'habitatge públic, projectes de cohabitatge i acompanyament en mediacions per impagaments), el dret a accedir als serveis públics (implementant règims de tarificació social progressiva), el dret als serveis bàsics (exigint la continuïtat del subministrament d'aigua, llum i gas en cas d'impagament) o el dret a l'educació (garantint l'equitat i l'accés a recursos en contextos de confinament).

Però aquesta crisi està sent profunda i transversal, i al nostre poble no ens podem oblidar de la

cultura (reprogramant activitats i promovent els artistes locals), ni dels negocis locals (fomentant la producció i el consum de proximitat de béns i serveis i alliberant de càrregues fiscals durant els períodes de tancament forçat), ni de la convivència (prioritzant la informació, mediació i sensibilització per damunt de la sanció), ni del personal laboral de l'ajuntament (promovent el teletreball i la flexibilització horària), ni per descomptat de la responsabilitat col·lectiva que tenim vers la gent gran (promovent la contractació de professionals per a l'acompanyament i donant suport a les xarxes ciutadanes).

PRIMERA ASSEMBLEA NACIONAL ECOLOGISTA

El passat 28 de novembre la Candidatura d'Unitat Popular va organitzar la primera Assemblea Nacional Ecologista per definir nous horitzons i dibuixar un nou full de ruta en la lluita contra el canvi climàtic. L'objectiu, definir un programa de transició ecosocial per afrontar la crisi del model econòmic capitalista que la pandèmia ha accelerat, i avançar cap a una revolució ecològica dels Països Catalans en la dècada vinent.

Nou urbanisme a l'hora d'ocupar el territori, descongestionar zones urbanes buscant un nou equilibri respectuós amb el medi ambient.

Sobirania energètica i autoconsum, descarbonització i petjada ecològica, remunicipalització i gestió directa dels recursos per assolir una economia circular.

Abordar els temes energètics, gestió de l'aigua i gestió de residus per construir una política transversal de decreixement.

Transició cap a la sobirania alimentària s'ha de basar en una planificació pública i transversal repensant economies d'escala que garanteixin l'accés als productes de proximitat a tothom